

תמר מצוי

בני האדם ואני חברים קרובים קרובים. אומנם אני אוהב תסרוקת פרועה – המוצא שלי טרופי, אתם מבינים, אבל כבר לפני אלפי שנים האנשים תרבתו אותי, ומאז כל החלקים שלי משמשים אותם – הם עושים ממני סלים, מחצלות, חבלים, סוכות, בונים מהגזע שלי בתים, והכי חשוב – אוכלים את הפירות שלי בכל הצורות: טריים, מיובשים, לחים, בתור סילאן – דבש תמרים, אח, כמה מתוק וטעים... ידעתם שישראל היא היצואנית הגדולה בעולם של תמר מזן מג'הול?

אולי בזכות זה שאני כל כך מתוק ושימושי, אני כלול גם בארבעת המינים וגם בשבעת המינים, וגם מסמל שפע ושגשוג, מתיקות וצדיקות, כמו בפסוק "צִדִּיק כְּתָמָר יִפְרָח".

חוץ מזה, יש לי גזע ישר וארוך – אני יכול להגיע לגובה של עשרות מטרים. העלים שלי נקראים כפות תמרים, והצורה שלהם דומה לצורת נוצה. אני אוהב חום ולחות כמו באזור הטרופי, ומעדיף לגדול ליד מים – מעיינות, נחלים ונאות מדבר.

במטע תמרים גדלים כמה עצי זכר בודדים, שמספיקים כדי להאביק המון עצי נקבה שמניבים פרי. הקטיף של הפירות שלנו נקרא "גָּדִיד". במטע מְרַבִּים אותנו בעיקר על ידי חוֹטְרִים – עצים קטנים שבוקעים מבסיס הגזע שלנו, ולאחר שמפרידים אותם מצמח האם הם מתפתחים לעץ חדש.

**הקליקו
כאן**

רוצים לשמוע מה יש לתמר להגיד? סרקו
<https://bit.ly/2YPC4la>

שקד מצוי

נכון, אני קצת גנדרן ואוהב לעשות כניסה, אז מה? אחרי הכול, אני הסמל של חג האילנות, אני חייב להיות יפה וייצוגי. אני שוקד ומתקשט בשמלת פרחים ורודה ולבנה ממש בסוף החורף, עוד לפני שאני מצמיח עלים ירוקים.

הדבורים אוהבות מאוד לבקר בפרחים שלי, אבל האנשים הכי אוהבים את הפירות – השקדים – גלעינים שעטופים בקליפה ירוקה, שעירה וחמצמצה, שגם אותה אפשר לאכול עד שהיא מתייבשת והופכת חומה וקשה.

הגעתי מפרס, ואני שייך למשפחה של התפוח והאפרסק. בטבע השקדים שלי מרים, ואפילו מכילים כמות גדולה של החומר שמפיקים ממנו רעל ציאניד מסוכן, אבל במטעים כמות הרעלנים שבהם אפסית – הם אכילים, בריאים, טעימים ומתקתקים, ויכולים לשמש גם להכנת חלב שקדים, מרציפן, שמן ועוד.

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לשקד להגיד? סרקו
<https://bit.ly/30hbckx>

שיטה סלילנית

יכול להיות שפיצחתי את השיטה: אני מצליחה לגדול באזורים מדבריים ולרכז סביבי מערכת אקולוגית שלמה של צמחים ובעלי חיים. תראו למשל את הצבי הארץ-ישראלי – הוא אוכל את התרמילים המסולסלים שלי, שהעניקו לי את השם שיטה סלילנית, מעכל את הזרעים, ובזכות זה הם מצליחים לנבט מהר יותר. מזל שהוא לא פוחד מקוצים – יש לי זוג קוצים חדים מאוד בבסיס של כל עלה.

לא סתם אני מזכירה לכם סוואנה אפריקנית – הגעתי הנה מאפריקה, ובכל זאת יש לי מקום של כבוד בתנ"ך, ואפילו שימשתי את בני ישראל לבניית המקדש והכלים שהיו בו. אני אוהבת חום ושורדת היטב במדבר, בין היתר בזכות השורשים הארוכים שלי, שמתחפרים עמוק עמוק באדמה ושואבים כל טיפת מים.

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לשיטה להגיד? סרקו
<https://bit.ly/3j0f4Nk>

שיזף מצוי

אה, חברים שלי, מה חדש? בא לכם משהו טוב ומתוק? אל תתביישו, קחו איזה פרי או שניים, רק תיזהרו לא להידקר מהקוצים. יס, לטס גט טוגדר אַנד פִיל אולרייט...

יֵה, מֵאן, זה לא מזיק להיות קצת פרוע וקוצני כדי לשרוד – אחרי הכול הגעתי מהסוואנה באפריקה כבר לפני 6,000 שנה, והספקתי ללמוד קצת איך להסתדר בארץ. קצת קוצים, קצת פירות מתוקים (שקוראים להם 'דומים'), כמה פרחים, ובסוף אתה יכול אפילו להפוך לעץ קדוש – הנוצרים קוראים לי "קוצי המשיח", וגם באסלאם אני קדוש.

אל תתבלבלו מזה שאני כזה ידידותי, מֵאן, אל תראו אותי כזה זורם – אני דווקא עקשן. לא נפטרים ממני כל כך בקלות. אני אוהב לשלוח שורשים מתחת לאדמה ולהתפשט עוד ועוד. יֵה, מֵאן, לטס גט טוגדר! וכשטוב לי אני נשאר ונשאר... הנה, תראו – יש לי חבר שגר בערבה, היה כבר בן 800. מה שרים ביום הולדת 800, מֵאן? עד מיליון ועשרים שנה?

אז למה אתם עצובים, מֵאן? יו, יו, בואו בואו, תלמדו מהדבורים ומהזבובים – הם אוהבים את הפרחים שלי למרות שהם קטנים וירקרקים ולא בולטים לעין. הם יודעים מה מתוק וטוב בשבילים. אז בואו, לֵאב אַנד פִיס, אנשים, בשבילכם עץ הדומים אף פעם לא תפוס...

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לשיזף להגיד? סרקו
<https://did.li/NX1fT>

רימון מצוי

ידעתם שאפשר לפרוט גם על רימון ולא רק על גיטרה? חבל רק שבדרך כלל, זה קצת יותר מלכלך... הוצאת הגרגרים מהפרי שלי נקראת "פריטה". אין כמוני חגיגי כשהרימונים שלי מבשילים ומתמלאים בגרגרי יהלומים מתוקים ונהדרים, בדיוק בזמן מתאים לחגיגת ראש השנה.

אני דומה יותר לשיח מרובה גזעים ולא תמיד נראה כמו עץ, אבל למי אכפת? יש לכרי שלי המון יתרונות בריאותיים וסגולות למניעת הזדקנות, והוא גם נשמר לאורך זמן.

הגעתי מפרס, ואני נפוץ ונסחר כבר אלפי שנים בכל ארצות הים התיכון. צורת הפרי שלי מיוחדת מאוד. אני גם טעים וגם יפה: אני מעטר כלים, מבנים, פסיפסים ומטבעות, מככב בשירים וביצירות אומנות, ומסמל שפע, יופי, אהבה, חוכמה וכריון. לא פלא שזכיתי להיכלל בשבעת המינים ולהיות אחד מהסמלים הבולטים של ראש השנה.

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לרימון להגיד? סרקו
<https://bit.ly/3v5uUeu>

קטלב מצוי

ממש לא יפה, מה שעשו לי. איך נתנו לי שם כזה? קטל-אב. איזה שם נוראי, איזה צליל נוראי, ואיזו משמעות! פלא שאני מסמיק והגזע שלי נהיה אדום? זה יפה לפרסם את זה ברבים? אי אפשר לקרוא לי בלי להיזכר בסיפורים אכזריים ובאגדות מדממות.

אתם לא מאמינים כמה צרות זה עשה לי – כולם ברחו ממני. הציפורים התעופפו, החיות התחבאו, אפילו החרקים לא רצו לבוא להאביק אותי, אבל אני לא ויתרתי. משכתי אותם בריח ובצוף מתוק, וכשהם נכנסו לתוך הפרחים שלי, שדומים לכד הפוך עם פתח צר, כבר היה להם קשה לברוח.... קטלב. קטלי...לאִבִּי... אפילו שם חיבה נורמלי אי אפשר לתת לי! לא יכלו לקרוא לי כמו באנגלית – עץ התות המזרחי? כמה חמוד, ומפתה ומסתורי... הרי אני קרוב משפחה של האוכמניות, יכלו לפרגן קצת.

כדי למשוך חברים הייתי צריך להמם את כולם ביופי שלי – מי יכול לעמוד בפני גזע חלק ומתפתל עם תלתלי קליפה דקים ועדינים ובפני אשכולות של פירות אדמדמים ומתוקים? תסתכלו רגע בפרופיל – יפה, נכון? מזל שיש לי חברה אחת שלא נטשה אותי מעולם. לה לא אכפת איך קוראים לי, ומה מספרים עליי, ואיך אני נראה. זו הפטרייה שחיה בשורשים שלי ומקיימת אותי סימביוזה נהדרת. היא לא יכולה בלעדיי, ואני לא יכול בלעדיה. ממליץ לכם על סימביוזה – זו חברות אמיתית.

אז בפעם הבאה שניפגש, אתם יכולים לקרוא לי תותי. או סימבי. קשה לי להחליט...

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לקטלב להגיד? סרקו
<https://did.li/lkVw5>

פיקוס התאנה

ביישנית, כזו אני. מסתירה, מכסה, מחביאה – עוד בגן עדן, עם אדם וחווה, כשהיית העץ הראשון שנזכר במקרא בשמו. כך גם עכשיו, כשאני מחביאה את מאות הפרחים הקטנטנים שלי בתוך תפרחת סגורה בצורת כד הנקראת "פִּגָּה", ומרשה רק לצרעה אחת מיוחדת – הצִרְפָּגִית – להיכנס, להציץ ולהאביק אותי. תהליך כזה אופייני לכל משפחת הפיקוסים שאני שייכת אליה, ולכן קוראים לי פיקוס התאנה. קל לזהות את העלים שלי – לאף עץ אחר אין כאלה עלים שדומים לכפות ידיים רחבות וירוקות. בחורף הם נושרים, אבל – זהירות! – אם תקטפו אותם לפני כן, אטפטף עליכם שרף חלבי לבן וצורב.

אני אוהבת מים, וגדלה ליד מעיינות ובורות.

אני שייכת לשבעת המינים, והישיבה תחתיי מסמלת חיי שלום ושלווה. אחרי הכול – מה רע למי שיושב תחת תאנה, נהנה מצל קריר, ואוכל מהפירות המתוקים והטעימים? היי, תשאירו קצת גם לציפורים, שמפיצות את הזרעים שלי. ואל תשכחו לייבש כמה פירות ולהפוך אותם לדבִלִים, שיישמרו גם לשנה הבאה.

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לתאנה להגיד? סרקו
<https://bit.ly/3p3N9Ad>

פיקוס השקמה

אני מושכת עטלפים. מודה. בשביל הפירות המתוקים שלי הם מוכנים להתעופף אפילו באמצע היום. הגעתי מאפריקה לפני אלפי שנים, אבל הצרעה שמאביקה אותי נשארה שם, ולכן אני לא יכולה להתרבות באופן טבעי כאן בארץ – רק בעזרת בני אדם. כשנותנים לי לצמוח בשקט, אני יכולה להגיע לגיל מכובד, לגדל גזע רחב ומרשים וענפים מסועפים, אבל אני לא מגלה בת כמה אני – בגזע שלי אין טבעות. אני קרובת משפחה של התאנה – שתינו שייכות למשפחת התותיים, והפירות שלנו ואופן ההאבקה שלנו דומים. בזכות העובדה שאני עמידה בפני לחות וריקבון, השתמשו בי לבנייה בימי קדם. כיום נשארו רק מעט עצי שקמים בסביבה, והשיר "גן השקמים" הפך לסמל נוסטלגי של נוף תל אביב הישנה.

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לשקמה להגיד? סרקו
<https://tinyurl.com/mtyhkkp>

ער אציל

...יָס דִּיר, זֶה נֶכּוֹן, אֲנִי שׂוֹיךְ לַמִּשְׁפַּחַת אַצוּלָה מִפּוֹאֶרֶת. יָס, אַתֶּם יִכּוּלִים לִקְרֹא לִי הָרִמְסִטִּי דִּפְנָה אוֹ סָר דִּפְנָה, אִם קֶשֶׁה לָכֶם לַהֲתַרְגֵּל לִשָּׁם עֵר אַצִּיל... לִי זֶה הִיָּה קֶשֶׁה – עֵר... עֵרֵרֵרֵר... RRRR

כֵּן, אִפְשָׁר גַּם לִקְוֹד קִידָה אִם אַתֶּם רֹצִים. לֹא סֵתֶם זְכִיתִי בַּתּוֹאֵר, הַרְוּוּחִתִּי אֶת זֶה בְּיוֹשֵׁר, אַתֶּם מִבִּינִים – עוֹד בְּאֶזֶר הַטְּרוּפִי שֶׁהִגַּעְתִּי מִמֶּנּוּ הָאֲצִילוֹת שֶׁלִּי נִרְאָתָה לַמֶּרְחוּק. אֲנִי זָקוּף כִּזָּה וְאֲצִילִי, וְלַעֲלִים שֶׁלִּי יֵשׁ רִיחַ טוֹב וְגַם טַעַם טוֹב: מִתְּבָלִים בִּהֶם תְּבַשִּׁילִים, עוֹשִׂים מֵהֶם תְּרוּפוֹת וְשֶׁמֶן, וּמִרְפָּאִים אִיתָם כָּל מִינֵי כְּאִבִּים... בַּעֲדָה הַשּׁוֹמְרוֹנוּת אֲנִי נֹחֵשׁב אִפִּילוֹ לֹאחֵד מֵאַרְבַּעַת הַמִּינִים – בִּקִּיצוֹר, אֲנִי עֵץ מִנְצַח!

יָס, רִילִי, זֶה הַסִּיבָה שֶׁזָּרִי הַמִּנְצָחִים הָיוּ עֲשׂוּיִים בִּיוּוֹן הַעֲתִיקָה מַעֲלֵי דִּפְנָה. זֶה בִּגְלַל שֶׁאֲנִי אֲצִיל וּמוֹצֵלַח כָּל כֵּךְ, וְגַם בִּגְלַל הַסִּיפּוֹר עַל דִּפְנָה, נִימְכַת הָיֶער שְׁבִרְחָה מֵאֵל הַשֶּׁמֶשׁ וְהַפֶּכֶה לַעֵץ. הַפְּרָחִים הָעֵדִינִים וְהָאֲצִילִיִּים שֶׁלִּי לְבַנְבְּנִים וְרִיחֵנִים, וְהֵם בְּאַמֶּת מֵתֵאִימִים לִקְשֵׁט שְׁמָלָה שֶׁל נִימְכַת יַעֲר. אֲנִי גַם טוֹב לַהֲגַנָּה מִפְּנֵי כִשְׁפִים, שְׂרָפוֹת וּמַחֲלוֹת, אֲבָל רַק אִם הֵן מַחֲלוֹת שֶׁל אֲצִילִים.

אֲזִ דִּרְלִינְגֵז, אִם אֵין לָכֶם כֶּמָּה עָלֵי דִּפְנָה בַּמְגִירַת הַתְּבָלִינִים – דַּחוּף, רֹצוּ לַהֲשִׁיג כֶּמָּה, וְתִכְנְנוּ לָכֶם זֶר נִיצְחוֹן!

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לער להגיד? סרקו
<https://did.li/19sTY>

כליל החורש

נו, אתם עוד לא מוכנים? קדימה, תסיימו להתארגן! אנחנו חייבים להיות שם ראשונים! נשף האביב של החורש עוד מעט מתחיל, השטיח האדום פרוס, השמש זורחת, הציפורים מצייצות – קדימה.

מה? לא אהבתם? זה מוגזם לדעתכם? באמת, אין לכם מושג באופנה כנראה. זו הצעקה האחרונה בכל הרשתות.

תראו, אם אתם שואלים אותי, אז אין כזה דבר יותר מדי פרחים, ואין כזה דבר יותר מדי ורוד. כן, גם פרחים ישר על הגזע הולך. זה "גלאם" אמיתי, אין דברים כאלה... ככה זה אצלנו, באזור הטרופי שבאתי ממנו.

יו, אני ממש ממש מקווה שכל המשפחה תגיע לנשף – האכונה והשעועית והחומוס... מה, לא ידעתם שזו המשפחה שלי? כן, גם אני קטנייה גאה!

איזה כיף שהעונה התחילה, אני מתה לעשות כניסה. כבר הכנתי גם שמלה של עלי לבבות ירוקים, בדיוק לפי אופנת הקיץ. ישר מוגז.

ובסתיו – שילוב של הכל יחד – עלי לבבות ופרחים ורודים ופרפרניים. אני כבר מחכה לדבורים שיזמזמו לי את השיר הקבוע: כמה זזהה מתוק, כמה זזהה נהדר...

טוב, קדימה, כבר נהיית לי כריחה מרוב המתח הזה. אין לי זמן לחכות יותר. נתראה בנשף, תלבשו ורוד!

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לכליל החורש להגיד? סרקו
<https://did.li/YpElC>

חרוב מצוי

אני לא מבין איך זה יכול להיות. אלפי שנים אני גדל כאן באזור. כל כך מרשים, כל כך מרכזי, נותן פרי מתוק שעושים ממנו דבש ושוקולד וקמח ואפילו סירופ נגד שיעול... כל זה – ואפילו פעם אחת לא הזכירו אותי בתנ"ך. אני גם היחיד מבין עצי הבר בארץ שפורח בסתיו. ואם זה לא מספיק לכם, מכיוון שהזרעים שלי כולם בעלי משקל וגודל דומה, הם שימשו בעולם הקדום יחידת משקל אחידה, שממנה נגזרה המילה קראט, לציון משקל של אבנים יקרות.

איזה קיפוח! אז מה אם אני קצת יבש וחרב? אז מה אם יש לי עצים זכריים שאין להם פרי בכלל? זו לא סיבה לאפליה. מזל שלפחות קק"ל נתנה לי כבוד, ונטעה אותי בשפע בפארק בריטניה, ביער בן שמן ובמקומות נוספים.

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לחרוב להגיד? סרקו
<https://bit.ly/2YNvn9m>

זית אירופי

עוד פעם היונה? בואו, ננסה פעם אחת בלעדיה. אחרי הכול, אני לא מסמל רק את השלום, אלא גם יופי, בריאות, כבוד, אצילות, עוצמה, יציבות ואריכות ימים. הייתי אחד מעצי הפרי הראשונים שהאדם ביית לפני אלפי שנים. אני יכול לחיות מאות שנים, אבל אפשר רק לנחש בן כמה אני, כי הגזע שלי הופך חלול כשאני מזדקן. אני מתחדש בקלות אחרי שרפה או כריתה, עושים ממני שמן משובח ומוצרים קוסמטיים, אוכלים את הפירות שלי, בעולם הקדום השתמשו בי למרפא ולמאור – אז למה להיתכס על היונה? בואו, תשתכחו פעם אחת בקטיף הזיתים, המְסיק, ותבינו אחת ולתמיד למה אני אחד הגידולים החקלאיים החשובים בישראל. רוצים זיתים שחורים? חכו לסוף העונה. רוצים ירוקים? בואו בהתחלה, לפני שהם משנים צבע...

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לזית להגיד? סרקו
<https://bit.ly/3mMIsI9>

גפן היין

תחרות הנינג'ה? קטנה עליי. אני מצמיחה כמה קנוקנות – גבעולים דקים כאלה, שמתלפפים ונכרכים – ומתגברת על כל מכשול. אני בעצם לא עץ, אלא שיח מטפס, אבל זו לא התכונה היחידה שמיוחדת בי. הפרי שלי הוא היחיד מבין כל הפירות שזכה לברכה משלו – "בורא פרי הגפן". טוב, מגיע לי קצת כבוד, זה ברור – אני אחד מגידולי התרבות הקדומים והחשובים ביותר בעולם – עושים ממני צימוקים, חומץ, מיץ, תרופות עממיות ותבשילים טעימים, אוכלים את הענבים שלי, והכי חשוב – עושים ממני יין, משקה איכותי וטעים שמלווה ארוחה טובה וגם משמש לפולחן ולצרכים דתיים בכל התרבויות כבר אלפי שנים.

לא סתם נכללתי בשבעת המינים. בחורף אני עומדת בשלכת, וכשהאביב מגיע אני מלבלבת ומוציאה ענפים חדשים שנקראים "שְׁרִיגִים". אשכולות הפריחה שלי נקראים "סמדר", ובחודשי הקיץ מבשילים הענבים המתוקים, ומגיע זמן הַבָּצִיר (קטיף הענבים). לפרי היבש שלי קוראים צימוק. אני מסמלת פריחה, פריון ושגשוג כלכלי, ומופיעה כמרכיב קישוטי ואומנותי במטבעות, בתבליטים, בפסיפסים ובציורים בעולם הקדום. אפילו בפתח בית המקדש הייתה קבועה גפן של זהב.

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לגפן להגיד? סרקו
<https://bit.ly/2X8iYfr>

ברוש מצוי

כן, זה אני, העץ שבנימין זאב הרצל בכבודו ובעצמו נטע ליד ירושלים בביקור שלו בארץ. תנו כבוד! כולם חשבו שהוא נטע ארז, ואפילו קראו למקום "אַרְזָה" ולעץ "ארז הרצל" – אבל בעצם הוא נטע ברוש, ברוש כמוני ממש – הייתם מאמינים? כן, כדאי לכם לעמוד זקוף לידי, אני יכול להגיע לגובה עשרים מטר ולגיל של מאות שנים! לעלים שלי צורת מחטים, ולשרף שלי יש ריח נעים. אבל אם אתם אלרגיים לאבקה – עדיף שתתרחקו ממני באביב. האצטרובלים הזכריים שלי, שהאבקה מתפזרת מהם, נראים כמו כדורים קטנים, והם נפתחים רק כשהם בשלים. גם האצטרובלים הנקביים כדוריים. שני סוגי האצטרובלים תלויים על אותו עץ, רק על ענפים נפרדים. הרוח היא זו שמפיצה את האבקה שלי מאצטרובל לאצטרובל, וכך אני יכול להתרבות.

אני עץ נפוץ, אבל אל תתבלבלו כשניכש – לצמרת שלי יכולות להיות שתי צורות שונות – צריפית, שבה הענפים שלי גדלים מהודקים לגזע ואז אני דומה לשלהבת של נר, ואופקית, שבה הגזע זקוף והענפים מתפרשים לצדדים.

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לברוש להגיד? סרקו
<https://bit.ly/3mMoWvr>

אשל הפרקים

אח, המדבר – יבש, חם, שומם, מלוח – בית כזה אני אוהב. אברהם אבינו, שנטע אותי בבאר שבע, כנראה ידע כבר אז שאין לי בעיה להסתדר במדבר: בזכות מבנה העלים שלי, מעין קשקשים שעוטפים את הענף, אני מאבד ממש מעט מים גם כשיבש וחם. ציפוי השעווה על העלים והענפים שלי עוזר לשמור על המים, וגם נותן לי צבע מיוחד – כחלחל-אפרפר. חוץ מזה, אני מכריש מלח שאני סופג מהקרקע המלוחה, וזו דרך מעולה לגרש כל צמח שרוצה לגדול מתחתי ולהתחרות בי. ואם זה לא מספיק, אז השורשים שלי מגיעים עמוק עמוק עד למאגרי מים תת-קרקעיים. הגעתי מצפון אפריקה, ואני נפוץ בכל הארץ, לא רק במדבר. כשאני פורח בסוף הקיץ, בפרחים קטנטנים המסודרים כמו שיבולים לבנבנות, אף חרק לא יכול לעמוד בפניי.

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לאשל להגיד? סרקו
<https://bit.ly/3vfBNtW>

ארץ הלבנון

אההה, תנשמו עמוק, אוויר הרים צלול כיון... אני אוהב אוויר פסגות קר, ויכול להגיע ל-40 מטר גובה. אולי זו הסיבה שאני מסמל יוקרה, חוסן ועוצמה. בארץ אני לא גדל כעץ בר – רק במקומות שנטעו אותי בהם – בצפון, באזור יער ביריה, וגם באזור ירושלים, שם קק"ל נטעה אותי. בעבר הייתי נפוץ באזורים הגבוהים בכל רחבי המזרח התיכון, אבל כריתה ומסחר צמצמו מאוד את האוכלוסייה שלי. יש לי אצטרובלים נקביים עגלגלים ואצטרובלים זכריים קטנים וגמישים, שצומחים יחד על אותו עץ. הרוח מפזרת בסתיו את האבקה שלי, ואז לוקח יותר משנתיים עד שהזרעים מבשילים בתוך האצטרובלים הנקביים. לכל זרע יש כנף קטנה, וכשהאצטרובל נפתח והזרעים מתפזרים, גם הם מופצים על ידי הרוח. בעבר שימשתי לבניית ספינות, רהיטים, ארמונות ומקדשים, בהם גם בית המקדש הראשון בימי שלמה המלך, כפי שמסופר בתנ"ך. אני הסמל של לבנון ומופיע בדגל שלה.

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לארץ להגיד? סרקו
<https://bit.ly/3oXucPr>

אלון התבור

בואו, שבו בצל, תעשו הפסקה, לאן אתם ממהרים? יש לנו זמן... היזהרו מהעלים שלי, הם קצת דוקרים, אבל הצל טוב, והמרחק לאלון הבא די גדול – אנחנו האלונים אוהבים "ספייס" וגדלים במרווחים גדולים זה מזה, בתצורת יער מרווחת שקוראים לה "יער-פארק". אם תחפשו היטב, יכול להיות שתמצאו תחת"י או על הענפים שלי גם כמה בלוטים גדולים. אלה הפירות שלי, שמורכבים מאגוזים חלקים – הבלוטים, שנמצאים בתוך ספלול – מין "ספל" קטן שמכוסה בקשקשים מופשלים לאחור. מהבלוטים האלה אפשר לעשות קמח ומאכלים נוספים, וגם בעלי החיים אוהבים מאוד לאכול אותם. יש ציפורים, כמו העורבני, שנוהגות לעוף עם בלוט במקור, לנחות במרחק, ואז לחפור ולהחביא אותו באדמה, וכך עוזרות לי להפיץ את הזרעים.

אומנם הבלוטים מבשילים רק שנה וחצי אחרי ההאבקה של הפרחים, אבל אנחנו האלונים לא ממהרים. יש לנו זמן. אנחנו יכולים לחיות מאות שנים, לצמוח ולהפוך לעצים גדולים ומפוארים. בתקופות קדומות היינו סמל לחוסן ולעוצמה, שימשנו לבניית סירות, לבניין, כחומר בעירה לחימום ולבישול. עד היום אנחנו משמשים לבניית חביות ליין משובח הודות לטעם הטוב שאנחנו מוסיפים לו.

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לאלון להגיד? סרקו:
<https://bit.ly/2YM46DR>

אלה ארץ- ישראלית

כן, אני טיפוס אומנותי, צבעוני. לא מאמינה בשחור ולבן. בכל עונה אני צובעת את החורש בצבע החביב עליי – אדום: בחורף בענפים האדומים שלי, באביב בפריחה האדומה שלי, בקיץ בפירות האדומים שלי ובסתיו בשלכת ה...נכון! אדומה שלי. אני גדלה ברוב חלקי הארץ, והפירות העגלגלים והקטנים שלי אהובים על הציפורים. אם תרגישו חלשים, תוכלו לאכול אותם – הם עשירים בוויטמין E, וכשהם מיובשים וטחונים הם משמשים חלק מתבלין הזעתר. לפי הצבע תוכלו לזהות איפה יש זרעים: בפירות אדומים אין זרעים, ובכחלילים – יש. חוץ מהפירות תלויים על הענפים שלי גם עֶפְצִים – מין גידולים דמויי בננה, שיוצרים בעלי חיים קטנטנים שנקראים כנימות. אני גאה במשפחה שלי – מי לא היה גאה בבני דודים כמו מננו ופיסטוק חלבי? בימי קדם נהגו לקיים תחתיי טקסי פולחן וקורבנות, ואולי בזכות זה זכיתי בשם "אלה".

השפיץ בקצה העלעל שלי יעזור לכם לזהות אותי ולהבדיל ביני לבין אלת המסטיק והאלה האטלנטית, שגדלות גם הן בישראל.

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לאלה להגיד? סרקו
<https://bit.ly/3p2uAw3>

אורן ירושלים

יאללה, קדימה, מספיק להתפנק! אין מה לחכות, תנו לי קצת מים, הרבה אור ומעט זמן, ואני כבר אזורז ואגדל לכם יער. אני קליל וזריז, צומח בשמחה גם בכיסי קרקע קטנים ואפילו באדמה סלעית שיש בה מעט חומרי מזון. בגלל זה, בין היתר, הפכתי לעץ ייעור מרכזי ולעץ חלוץ בארץ בתחילת מפעל הנטיעות. לדעתם של החוקרים, השרף הכתמתם שאני מפריש מהענפים ומהגזע אחרי פגיעה נועד להגן עליי ממזיקים. לרוב אני העץ הראשון שזרעיו נובטים אחרי שרפת יער. העלים שלי הם מחטים, והפירות אצטרובלים. הרוח מעבירה את האבקה מאצטרובל זכרי לאצטרובל נקבי, וגם מפיצה את הזרעים שלי רחוק רחוק, כשהאצטרובל מבשיל ונפתח. אוהבים חומס עם צנובר? נסו לאסוף זרע או שניים של אורן הצנובר לפני שהוא מתעופף רחוק מדי...

הקליקו
כאן

רוצים לשמוע מה יש לאורן להגיד? סרקו
<https://bit.ly/3mSIga6>